Rada
Evropské unie

Brusel 31. října 2019
(OR. en)

13519/19

Interinstitucionální spisy:
2018/0412(CNS)
2018/0413(CNS)

FISC 412
ECOFIN 942

POZNÁMKA

Odesílatel:	Předsednictví
Příjemce:	Rada
Č. předchozího dokumentu:	13374/19 FISC 406 ECOFIN 930
Předmět:	Předávání a výměna platebních údajů týkajících se DPH a) změny směrnice o společném systému DPH, pokud jde o požadavky na poskytovatele platebních služeb b) změny nařízení o správní spolupráci v oblasti DPH, pokud jde o opatření pro boj proti podvodům v oblasti DPH – obecný přístup

I. ÚVOD

1. V prosinci 2018 Komise předložila dva legislativní návrhy v oblasti předávání a výměny platebních údajů týkajících se DPH:

   i) směrnici, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o zavedení určitých požadavků na poskytovatele platebních služeb;[1]

   ii) nařízení, kterým se mění nařízení (EU) č. 904/2010, pokud jde o opatření k posílení správní spolupráce za účelem boje proti podvodům v oblasti DPH[2].

[1] Dokument 15508/18.
[2] Dokument 15509/18.

2. Oba tyto legislativní návrhy mají orgánům členských států usnadnit odhalování daňových podvodů a doplnit stávající právní rámec v oblasti DPH poté, co byl nedávno pozměněn směrnicí o DPH v oblasti elektronického obchodování[3]. Cílem těchto návrhů je:

   i) zavést pravidla EU, která členským státům umožní harmonizovaným způsobem shromažďovat záznamy, které poskytovatelé platebních služeb předložili v elektronické podobě, a

   ii) vytvořit nový centrální elektronický systém pro uchovávání platebních informací a pro další zpracování těchto informací úředníky pro boj proti podvodům v členských státech v rámci Eurofiscu (Eurofisc je síť pro mnohostrannou výměnu signálů včasného varování za účelem boje proti podvodům v oblasti DPH, zřízená podle kapitoly X nařízení (EU) č. 904/2010).

3. Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru bylo vydáno dne 15. května 2019[4]. Evropský parlament zatím stanovisko nezaujal.

II. AKTUÁLNÍ STAV

4. V návaznosti na přípravné práce, které se uskutečnily během rumunského předsednictví, pokračovalo finské předsednictví v technickém projednávání tohoto návrhu s cílem vyřešit problematické otázky, na které členské státy upozornily v souvislosti s původními návrhy Komise.

5. V návaznosti na zasedání Pracovní skupiny pro daňové otázky konané dne 23. října 2019 vzalo předsednictví v úvahu řadu připomínek vznesených delegacemi a předložilo kompromisní znění k projednání na zasedání Výboru stálých zástupců (část II) konaném dne 30. října 2019.

---

[3] Směrnice Rady (EU) 2017/2455 ze dne 5. prosince 2017, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku *(Úř. věst. L 348, 29.12.2017, s. 7).*

[4] *Úř. věst. C 240, 16.7.2019, s. 33.*

6. Na uvedeném zasedání Výboru stálých zástupců (část II) nevznesl žádný členský stát zásadní námitku ke kompromisnímu znění, které je uvedeno v příloze této poznámky a v němž je stanoveno počáteční datum použitelnosti obou uvedených legislativních aktů na 1. ledna 2024. Některé delegace však uvedly, že dosud nemohou stáhnout své výhrady přezkumu, jež v některých případech rovněž souvisely s probíhajícím procesem přezkumu ze strany vnitrostátních parlamentů.

III. DALŠÍ POSTUP

7. Předsednictví se domnívá, že kompromisní znění projednané Výborem stálých zástupců (část II) zajišťuje správnou rovnováhu mezi řadou rozdílných obav vznesených různými delegacemi v průběhu jednání o předmětném spisu. Předsednictví tedy věří, že zbývající výhrady přezkumu budou na nadcházejícím zasedání Rady ECOFIN staženy a že kompromisní znění uvedené v příloze této poznámky bude pro všechny delegace přijatelné.

8. S ohledem na výše uvedené skutečnosti se Rada vyzývá, aby dosáhla obecného přístupu k návrhu směrnice a k návrhu nařízení na základě kompromisních znění předsednictví uvedených v příloze této poznámky za účelem přijetí směrnice a nařízení po revizi právníky-lingvisty.

PŘÍLOHA

NÁVRH

SMĚRNICE RADY,

kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o zavedení určitých požadavků na poskytovatele platebních služeb

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu[5],

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[6],

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

[5] Úř. věst. C , , s. .
[6] Úř. věst. C , , s. .

(1) Směrnice Rady 2006/112/ES[7] stanoví obecné účetní povinnosti osob povinných k dani v oblasti daně z přidané hodnoty (DPH).

2. Růst elektronického obchodu usnadňuje přeshraniční prodej zboží a služeb konečným spotřebitelům v členských státech. V této souvislosti se pojem „přeshraniční elektronický obchod“ vztahuje na dodání, ve vztahu k nimž je DPH splatná v jednom členském státě, dodavatel je však usazen v jiném členském státě nebo ve třetí zemi či na třetím území. Podvodné podniky však využívají příležitosti, které elektronický obchod nabízí, k získání nespravedlivých výhod na trhu tím, že se vyhýbají povinnostem v oblasti DPH. Pokud se použije zásada zdanění v místě určení, jelikož spotřebitelé nemají účetní povinnosti, potřebují členské státy spotřeby vhodné nástroje k odhalení a kontrole daných podvodných podniků. Je důležité bojovat proti přeshraničním podvodům v oblasti DPH způsobeným podvodným jednáním některých obchodníků v oblasti přeshraničního elektronického obchodu.

(3) U naprosté většiny nákupů na internetu, které uskuteční evropští spotřebitelé, se platby provádějí prostřednictvím poskytovatelů platebních služeb. Za účelem poskytnutí platební služby disponuje poskytovatel platebních služeb určitými informacemi pro identifikaci příjemce této platby spolu s podrobnými údaji o částce a datu platby a členském státu původu platby, jakož i informacemi o tom, zda platba byla iniciována ve fyzických prostorách obchodníka. Tak je tomu zejména v případě přeshraniční platby, kdy se plátce nachází v jednom členském státě a příjemce v jiném členském státě nebo ve třetí zemi či na třetím území. Tyto informace jsou nezbytné k tomu, aby mohli správci daně plnit své základní úkoly spočívající v odhalování podvodných podniků a kontrole povinností týkajících se DPH. Je proto nutné zpřístupnit tyto informace, které mají k dispozici poskytovatelé platebních služeb, správcům daně členských států, aby tito mohli odhalovat podvody v oblasti DPH a bojovat proti nim.

[7] Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

(4) Je důležité, aby v rámci tohoto nového opatření za účelem boje proti podvodům v oblasti DPH měli poskytovatelé platebních služeb povinnost vést dostatečně podrobné záznamy a podávat informace o určitých přeshraničních platbách, které jsou jako takové určeny na základě místa usazení plátce a příjemce. Je proto nutné stanovit zvláštní koncepci místa usazení plátce a místa usazení příjemce a rovněž způsoby jeho určení. Místo usazení plátce a místo usazení příjemce by mělo vést k povinnosti vést záznamy a podávat informace pouze pro poskytovatele platebních služeb usazené v Unii a neměla by jím být dotčena pravidla stanovená v této směrnici a v prováděcím nařízení Rady (EU) č. 282/2011[8], pokud jde o místo zdanitelného plnění.

(5) Na základě informací, které již mají k dispozici, jsou poskytovatelé platebních služeb schopni určit místo usazení příjemce a plátce v souvislosti s platebními službami, které poskytují, a to na základě identifikátoru jednotlivého platebního účtu nebo identifikátoru plátce či příjemce a jejich místa usazení.

(6) Popřípadě by mělo být místo usazení plátce nebo příjemce určeno pomocí identifikačního kódu podniku přiděleného poskytovateli platebních služeb, který jedná jménem plátce nebo příjemce, [...] a to jsou-li peněžní prostředky převedeny příjemci, aniž by byl na jméno plátce založen účet, pokud nejsou peněžní prostředky připsány na žádný platební účet nebo pokud neexistuje jiný identifikátor plátce nebo příjemce.

[8] Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 77, 23.3.2011, s. 1).

(7) V souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679[9] je důležité, aby byla povinnost uložená poskytovateli platebních služeb, která se týká uchovávání a poskytování informací v souvislosti s přeshraniční platbou, přiměřená a nepřesahovala rámec toho, co je nezbytné pro boj členských států proti podvodům v oblasti DPH. Jedinou informací týkající se plátce, která by měla být uchovávána, je místo usazení plátce. Co se týká informací o příjemci a samotné platbě, poskytovatelé platebních služeb by měli mít povinnost uchovávat a předávat správcům daně pouze informace, které správci daně potřebují k odhalení možných podvodníků a k provádění daňových kontrol. Poskytovatelé platebních služeb by proto měli mít povinnost uchovávat pouze záznamy o přeshraničních platbách, které pravděpodobně naznačují ekonomické činnosti. Zavedení stropu na základě počtu plateb, které příjemce obdrží v průběhu kalendářního čtvrtletí, by naznačovalo, zda byly tyto platby obdrženy v rámci ekonomické činnosti, čímž se vyloučí platby uskutečněné z nekomerčních důvodů. Je-li dosaženo tohoto stropu, vzniká poskytovateli platebních služeb povinnost vést záznamy a podávat informace.

(8) Do provedení jediné platby od plátce k příjemci může být zapojeno několik poskytovatelů platebních služeb. Na základě této jediné platby může proběhnout několik převodů peněžních prostředků mezi různými poskytovateli platebních služeb. Všichni poskytovatelé platebních služeb, kteří jsou zapojeni do určité platby, musí mít – s výhradou zvláštního vyloučení – povinnost vést záznamy a podávat informace. Dané záznamy a podávané informace by měly obsahovat údaje o platbě od původního plátce konečnému příjemci, a nikoli o průběžných převodech peněžních prostředků mezi poskytovateli platebních služeb.

[9] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

(9) Povinnost vést záznamy a podávat informace by rovněž měla vzniknout v případech, kdy poskytovatel platebních služeb obdrží peněžní prostředky nebo akceptuje platební transakce jménem příjemce, a nikoli pouze v případě, kdy poskytovatel platebních služeb převede peněžní prostředky nebo vydá platební prostředky pro plátce.

(10) Povinnosti stanovené v této směrnici by se neměly vztahovat na poskytovatele platebních služeb, na které se nevztahuje směrnice (EU) 2015/2366. Pokud se tedy poskytovatelé platebních služeb příjemce nenacházejí v členském státě, měli by poskytovatelé platebních služeb plátce vést záznamy a podávat informace o přeshraniční platbě. Pokud se naopak poskytovatelé platebních služeb plátce i příjemce nacházejí v členském státě, měli by o těchto informacích vést záznamy pouze poskytovatelé platebních služeb příjemce, aby byla povinnost vedení záznamů a podávání informací přiměřená. Pro účely povinnosti vést záznamy a podávat informace by měl být poskytovatel platebních služeb považován za usazeného v členském státě, pokud jeho kód BIC nebo jedinečný identifikační kód podniku odkazuje na daný členský stát.

(11) Vzhledem k značnému objemu informací a jejich citlivosti, pokud jde o ochranu osobních údajů, je nezbytné a přiměřené, aby poskytovatelé platebních služeb uchovávali záznamy informací týkajících se přeshraničních plateb po dobu tří let za účelem poskytování pomoci členským státům v boji proti podvodům v oblasti DPH a při odhalování podvodníků. Tato lhůta poskytuje členským státům dostatečnou dobu k účinnému provedení kontrol a k prošetření podezření na podvody v oblasti DPH nebo k odhalení takovýchto podvodů.

(12) Informace, které mají poskytovatelé platebních služeb uchovávat, by měly být shromažďovány a vyměňovány mezi členskými státy v souladu s nařízením Rady (EU) č. 904/2010[10], které stanoví pravidla pro správní spolupráci a výměnu informací za účelem boje proti podvodům v oblasti DPH.

(13) Podvody v oblasti DPH představují společný problém všech členských států, jednotlivé členské státy však nemají nutně informace potřebné k zajištění náležitého uplatňování předpisů v oblasti DPH vztahujících se na přeshraniční elektronický obchod a k boji proti podvodům v oblasti DPH v rámci přeshraničního elektronického obchodu. Jelikož cíle této směrnice – boje proti podvodům v oblasti DPH – nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni jednotlivých členských států, je-li zahrnut přeshraniční prvek a je zapotřebí získat informace z ostatních členských států, avšak může jej být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(14) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie. Tato směrnice zejména plně respektuje právo na ochranu osobních údajů stanovené v článku 8 Listiny. Platební údaje, které jsou uchovávány a zpřístupněny v souladu s touto směrnicí, by měly být zpracovávány pouze odborníky správců daně na boj proti podvodům v mezích toho, co je přiměřené a nezbytné k dosažení cíle spočívajícího v boji proti podvodům v oblasti DPH. Směrnice rovněž dodržuje pravidla stanovená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725[11].

---

[10] Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 1).

[11] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

(15) V souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který vydal stanovisko dne 14. března 2019[12].

(16) Směrnice 2006/112/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2006/112/ES

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

1) Hlava XI kapitola 4 se mění takto:

a) vkládá se nový oddíl 2a, který zní:

„Oddíl 2a

Obecné povinnosti poskytovatelů platebních služeb“;

[12] Úř. věst. C […], […], s. […].

b) vkládají se nové články 243a až 243d, které znějí:

„Článek 243a

Pro účely tohoto oddílu se rozumí:

1) „poskytovatelem platebních služeb“ subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. a) až d) směrnice (EU) 2015/2366 (*) nebo fyzická či právnická osoba požívající výjimky podle článku 32 uvedené směrnice;

2. „platební službou“ podnikatelské činnosti uvedené v bodech 3 až 6 přílohy I směrnice (EU) 2015/2366;

3) „platbou“ úkon ve smyslu čl. 4 bodu 5 nebo 22 směrnice (EU) 2015/2366, kromě výjimek stanovených v článku 3 uvedené směrnice;

4) „plátcem“ fyzická nebo právnická osoba ve smyslu čl. 4 bodu 8 směrnice (EU) 2015/2366;

5) „příjemcem“ fyzická nebo právnická osoba ve smyslu čl. 4 bodu 9 směrnice (EU) 2015/2366;

6) „domovským členským státem“ členský stát ve smyslu čl. 4 bodu 1 směrnice (EU) č. 2015/2366;

6a) „hostitelským členským státem“ členský stát ve smyslu čl. 4 bodu 2 směrnice (EU) č. 2015/2366;

6b) „platebním účtem“ účet ve smyslu čl. 4 bodu 12 směrnice (EU) 2015/2366;

7) „IBANem“ mezinárodní identifikátor čísla platebního účtu ve smyslu čl. 2 bodu 15 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 (**);

8) „kódem BIC“ identifikační kód podniku definovaný v čl. 2 bodu 16 nařízení (EU) 260/2012.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, o změně směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a o zrušení směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech a kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009 (Úř. věst. L 94, 30.3.2012, s. 22).

Článek 243b

1. Členské státy požadují, aby poskytovatelé platebních služeb vedli za každé kalendářní čtvrtletí dostatečně podrobné záznamy o příjemcích a o platbách v souvislosti s platebními službami, které poskytují, jež by příslušným orgánům členských států umožnily provádět kontroly dodání zboží a poskytování služeb, o nichž se v souladu s ustanoveními hlavy V této směrnice usuzuje, že se uskutečňují v daném členském státě, za účelem dosažení cíle boje proti podvodům v oblasti DPH.

   Požadavek uvedený v prvním pododstavci se vztahuje pouze na platební služby poskytované v souvislosti s přeshraničními platbami. Platba se považuje za přeshraniční, pokud se plátce nachází v jednom členském státě a příjemce v jiném členském státě, na třetím území či ve třetí zemi.

2. Požadavek, který se vztahuje na poskytovatele platebních služeb podle odstavce 1, se použije, pokud poskytovatel platebních služeb poskytne témuž příjemci v průběhu kalendářního čtvrtletí platební služby odpovídající více než 25 přeshraničním platbám.

   Počet přeshraničních plateb uvedených v prvním pododstavci se určuje podle platebních služeb poskytnutých poskytovatelem platebních služeb v rámci jednotlivých členských států a pro jednotlivé identifikátory uvedené v čl. 243c odst. 2. Pokud má poskytovatel platebních služeb informace o tom, že určitý příjemce má několik identifikátorů, určí se tento počet pro jednotlivé příjemce.

3. Požadavek uvedený v odstavci 1 se nevztahuje na platební služby poskytované poskytovateli platebních služeb plátce, pokud jde o každou platbu, u níž se alespoň jeden z poskytovatelů platebních služeb příjemce nachází v členském státě podle kódu BIC nebo jakéhokoli jiného identifikačního kódu podniku, který jednoznačně označuje poskytovatele platebních služeb a jeho místo usazení. Poskytovatel platebních služeb plátce zahrne tyto platební služby v každém případě do výpočtu uvedeného v odstavci 2.

4. Použije-li se požadavek na poskytovatele platebních služeb uvedený v odstavci 1, platí, že:

a) poskytovatel platebních služeb uchovává záznamy v elektronické podobě po dobu tří kalendářních let od konce kalendářního roku platby;

b) záznamy jsou v souladu s článkem 24b nařízení (EU) č. 904/2010 (*) zpřístupněny domovskému členskému státu poskytovatele platebních služeb nebo hostitelskému členskému státu, poskytuje-li poskytovatel platebních služeb platební služby v jiných členských státech, než je domovský členský stát.

(*) Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 1).

Článek 243c

1. Pro účely uplatnění čl. 243b odst. 1 druhého pododstavce, a aniž by byla dotčena ustanovení hlavy V této směrnice, se má za to, že se místo usazení plátce nachází v členském státě odpovídajícím:

   a) IBANu platebního účtu plátce nebo jakémukoli jinému identifikátoru, který jednoznačně označuje plátce a jeho místo usazení;

   b) kódu BIC nebo jakémukoli jinému identifikačnímu kódu podniku, který jednoznačně označuje poskytovatele platebních služeb jednajícího jménem plátce a jeho místo usazení, pokud se nepoužije žádný z identifikátorů uvedených v písmeni a).

2. Pro účely uplatňování čl. 243b odst. 1 druhého pododstavce se má za to, že se místo usazení příjemce nachází v členském státě, ve třetí zemi nebo na třetím území odpovídajícím:

   a) IBANu platebního účtu příjemce nebo jakémukoli jinému identifikátoru, který jednoznačně označuje příjemce a jeho místo usazení;

   b) kódu BIC nebo jakémukoli jinému identifikačnímu kódu podniku, který jednoznačně označuje poskytovatele platebních služeb jednajícího jménem příjemce a jeho místo usazení, pokud se nepoužije žádný z identifikátorů uvedených v písmeni a).

Článek 243d

1. Záznamy, které poskytovatelé platebních služeb uchovávají podle článku 243b, obsahují tyto informace:

a) kód BIC či jiný identifikační kód podniku, který jednoznačně označuje poskytovatele platebních služeb;

b) jméno nebo název příjemce, jak jsou uvedeny v záznamech poskytovatele platební [...] služby;

c) identifikační číslo pro účely DPH nebo jiné vnitrostátní daňové číslo příjemce, je-li k dispozici;

d) IBAN, nebo není-li IBAN k dispozici, jakýkoli jiný identifikátor, který jednoznačně označuje příjemce a jeho místo usazení;

e) kód BIC či jiný identifikační kód podniku, který jednoznačně označuje poskytovatele platebních služeb, jenž jedná jménem příjemce, a jeho místo usazení, pokud příjemce přijímá peněžní prostředky, aniž by měl platební účet;

f) adresu příjemce, je-li k dispozici, jak je uvedena v záznamech poskytovatele platebních služeb;

g) jakoukoli platbu uvedenou v čl. 243b odst. 1;

h) jakékoli vrácené platby, jež jsou jako takové určeny pro platby uvedené v písmeni g).

2. Informace uvedené v odst. 1 písm. g) a h) obsahují tyto podrobnosti:

a) datum a čas platby nebo vrácení platby;

b) částku a měnu platby nebo vrácené platby;

c) členský stát původu platby, kterou obdržel příjemce nebo která byla obdržena jeho jménem, členský stát, případně třetí území nebo třetí zemi určení, v níž se platba vrací, a informace použité k určení původu nebo určení platby či vrácení platby podle článku 243c;

d) jakékoli údaje, které jednoznačně označují platbu;

e) případně informace o tom, že k zahájení platby došlo ve fyzických prostorách obchodníka.

Článek 2

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. prosince 2023. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

   Použijí tyto předpisy ode dne 1. ledna 2024.

   Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie.*

Článek 4

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

Za Radu

předseda/předsedkyně

NÁVRH

NAŘÍZENÍ RADY,

kterým se mění nařízení (EU) č. 904/2010, pokud jde o opatření k posílení správní spolupráce za účelem boje proti podvodům v oblasti DPH

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu[13],

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[14],

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

[13] Úř. věst. C , , s. .
[14] Úř. věst. C , , s. .

(1) Nařízení Rady (EU) č. 904/2010[15] mimo jiné stanoví pravidla pro uchovávání a výměnu konkrétních informací elektronickými prostředky.

(2) Růst elektronického obchodu usnadňuje přeshraniční prodej zboží a služeb konečným spotřebitelům v členských státech. V této souvislosti [...] se pojem „přeshraniční elektronický obchod“ vztahuje na dodání, ve vztahu k nimž je DPH splatná v jednom členském státě, dodavatel je však usazen v jiném členském státě nebo ve třetí zemi či na třetím území. Avšak podvodné podniky, usazené buď v jednom z členských států, nebo v třetí zemi či na třetím území, zneužívají příležitosti, které elektronický obchod přináší, k tomu, aby se vyhnuly svým povinnostem v oblasti DPH, a získali tak nespravedlivé tržní výhody. Pokud se použije zásada zdanění v místě určení, jelikož spotřebitelé nemají účetní povinnosti, potřebují členské státy spotřeby vhodné nástroje k odhalení a kontrole daných podvodných podniků. Je důležité bojovat proti přeshraničním podvodům v oblasti DPH způsobeným podvodným jednáním některých obchodníků v oblasti přeshraničního elektronického obchodu.

(3) Tradiční spolupráce v boji proti podvodům v oblasti DPH probíhá mezi správci daně členských států a vychází z dokladů v držení podniků, které se přímo účastní zdanitelného plnění. Při přeshraničním dodávání zboží a poskytování služeb mezi podniky a spotřebiteli, zpravidla v oblasti elektronického obchodu, nemusí být tyto informace přímo dostupné, a proto jsou nutné nové nástroje, aby správci daně mohli účinně bojovat proti podvodům v oblasti DPH.

[15] Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 1).

(4) U naprosté většiny přeshraničních nákupů na internetu, které uskuteční evropští spotřebitelé, se platby provádějí prostřednictvím poskytovatelů platebních služeb. Za účelem provedení platby disponuje poskytovatel platebních služeb určitými informacemi pro identifikaci příjemce dané přeshraniční platby, jakož i údaji o částce a datu platby a členském státě původu platby. Tyto informace jsou nezbytné k tomu, aby správci daně mohli provádět své základní úkoly, pokud jde o odhalování podvodných podniků a určování povinností v oblasti DPH v souvislosti s přeshraničním dodáváním zboží nebo poskytováním služeb mezi podniky a spotřebiteli. Je proto nezbytné a přiměřené, aby informace týkající se DPH, které má poskytovatel platebních služeb k dispozici, byly zpřístupněny členským státům a aby členské státy tyto informace uchovávaly a předávaly ústřednímu elektronickému informačnímu systému za účelem odhalování podvodů v oblasti DPH a boje proti nim, zejména pokud jde o dodání zboží a poskytování služeb mezi podniky a spotřebiteli.

(5) Nezbytným a přiměřeným opatřením pro účinný boj proti podvodům v oblasti DPH je tedy poskytnout členským státům nástroje pro shromažďování, uchovávání a předávání takových informací ve vztahu k přeshraničním platbám a poskytnout kontaktním úředníkům Eurofiscu členských států přístup k těmto informacím. Tyto nástroje jsou nezbytné, protože správci daně potřebují tyto informace pro účely kontroly DPH, aby chránili nejen veřejné příjmy, ale také legitimní podniky v členských státech, čímž v konečném důsledku chrání pracovní místa a evropské občany.

(6) Je důležité, aby zpracování informací členskými státy v souvislosti s platbami bylo přiměřené cíli boje proti podvodům v oblasti DPH. Členské státy by proto neměly shromažďovat, uchovávat a předávat informace o spotřebitelích nebo plátcích a o platbách, které nejsou pravděpodobně spojeny s ekonomickou činností.

(7) Povinnosti poskytovatelů platebních služeb vést záznamy, jak stanoví článek 243b směrnice 2006/112/ES[16], vyžadují, aby příslušné vnitrostátní orgány shromažďovaly, uchovávaly, předávaly a zpracovávaly informace týkající se plateb.

(8) Stanoveného cíle, totiž bojovat s podvody v oblasti DPH, by se účinněji dosáhlo pomocí centrálního elektronického informačního systému „CESOP“, do nějž by členské státy předávaly platební informace, které shromažďují a uchovávají na vnitrostátní úrovni. Tento systém by měl uchovávat, agregovat a analyzovat veškeré informace o platbách týkající se DPH v souvislosti s jednotlivými příjemci, které předávají členské státy. Systém CESOP by měl umožnit získání úplného přehledu o platbách, které příjemci obdrželi od plátců nacházejících se v členských státech a zpřístupnit kontaktním úředníkům Eurofiscu výsledek konkrétní analýzy. Tento informační systém by měl detekovat vícenásobné záznamy týchž plateb (např. pokud tutéž platbu vykázala banka i vydavatel karty určitého plátce), vyčistit informace obdržené od členských států (např. odstranit duplicity, opravit chyby v údajích atd.) a umožnit kontaktním úředníkům Eurofiscu z členských států provádět křížové kontroly platebních údajů s informacemi o DPH, které mají k dispozici, provádět dotazování za účelem vyšetřování podezření na podvod v oblasti DPH nebo odhalování podvodů v oblasti DPH a doplňovat dodatečné informace.

[16] Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

(9) Zdanění je důležitým cílem obecného veřejného zájmu Unie a členských států, což bylo vzato v potaz s ohledem na omezení, která se mohou vztahovat na povinnosti a práva podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679[17], a s ohledem na ochranu informací podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725[18]. Omezení týkající se práv na ochranu údajů jsou nezbytná vzhledem k povaze a objemu daných informací, které pocházejí od poskytovatelů platebních služeb, a měla by být založena na konkrétních a předem vymezených podmínkách a podrobnostech stanovených v článcích 243b až 243d směrnice 2006/112/ES. Jelikož platební údaje jsou zvláště citlivé, je nutné, aby bylo v každé fázi nakládání s nimi jasné, kdo je správcem nebo zpracovatelem v souladu s nařízením (EU) 2016/679 a nařízením (EU) 2018/1725. Povinnosti členských států a Komise v tomto ohledu proto musí být vymezeny v prováděcích aktech Komise v souladu s postupem podle čl. 58 odst. 2 nařízení (EU) č. 904/2010.

---

[17] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1.).

[18] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

(10) Je proto nezbytné uplatnit omezení práv subjektů údajů v souladu s čl. 55 odst. 5 nařízení (EU) č. 904/2010. Úplné uplatňování práv a povinností subjektů údajů by totiž vážně ohrozilo účinnost boje proti podvodům v oblasti DPH a mohlo by subjektům údajů umožnit, aby bránily probíhající analýze a vyšetřováním, jelikož poskytovatelé platebních služeb odesílají obrovský objem informací, a mohl by výrazně vzrůst počet žádostí od subjektů údajů podávaných členským státům a/nebo Evropské komisi. To by ohrozilo účinnost systému a schopnost správců daně sledovat cíl tohoto nařízení, neboť by byly ohroženy dotazování, analýza, vyšetřování a postupy prováděné v souladu s tímto nařízením. Stanoveného cíle, totiž boje proti podvodům v oblasti DPH, proto nelze dosáhnout jinými, méně omezujícími prostředky se stejnou účinností. Tato omezení navíc respektují podstatu základních práv a svobod a jsou nezbytná a přiměřená v demokratické společnosti.

(11) Přístup k platebním informacím v systému CESOP by měli mít pouze kontaktní úředníci Eurofiscu, a to pouze za účelem boje proti podvodům v oblasti DPH. Tyto informace by mohly být kromě vyměření DPH používány i pro vyměření jiných dávek, cel a daní, jak stanoví nařízení (EU) č. 904/2010. Tyto informace by se neměly používat k jiným účelům, například ke komerčním účelům.

(12) Při zpracovávání uvedených informací by každý členský stát měl dodržovat meze toho, co je přiměřené a nezbytné pro účely vyšetřování podezření z podvodu v oblasti DPH nebo odhalování podvodů v oblasti DPH.

(13) V zájmu zachování práv a povinností podle nařízení (EU) 2016/679 je však důležité, aby se informace týkající se plateb nepoužívaly pro automatizované individuální rozhodování a aby se tedy vždy ověřily vůči jiným daňovým informacím, které mají správci daně členských států k dispozici.

(14) Je nezbytné a přiměřené, aby poskytovatelé platebních služeb uchovávali záznamy o informacích týkajících se plateb po dobu tří let, aby členské státy mohly lépe bojovat proti daňovým podvodům a odhalovat podvodníky. Toto období poskytuje členským státům dostatek času pro to, aby mohly účinně provádět kontroly a vyšetřovat podezření na podvod v oblasti DPH nebo takové podvody odhalovat, a je přiměřené vzhledem k obrovskému objemu platebních informací a k jejich citlivosti ve smyslu ochrany osobních údajů.

(15) Kontaktní úředníci Eurofiscu z jednotlivých členských států by měli mít možnost přístupu k informacím týkajícím se plateb pro účely boje proti podvodům v oblasti DPH. Řádně pověřené osoby z Komise by měly mít k informacím přístup pouze za účelem vývoje a údržby centrálního elektronického informačního systému. Obě skupiny uživatelů by měly být vázány pravidly důvěrnosti stanovenými tímto nařízením.

(16) Vzhledem k tomu, že zavedení centrálního elektronického informačního systému bude vyžadovat vývoj nových technologií, je třeba uplatňování tohoto nařízení odložit, aby členské státy a Komise mohly tyto technologie vyvinout.

(17) Podvody v oblasti DPH jsou společným problémem všech členských států. Jednotlivé členské státy samy nemají informace potřebné k zajištění náležitého uplatňování předpisů v oblasti DPH vztahujících se na přeshraniční elektronický obchod a k boji proti podvodům v oblasti DPH v rámci přeshraničního elektronického obchodu. Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž boje proti podvodům v oblasti DPH, nemůže být v případě [...] přeshraničního elektronického obchodu uspokojivě dosaženo členskými státy, ale může jej být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení uvedeného cíle.

(18) Toto nařízení respektuje základní práva a dodržuje zásady uznávané Listinou základních práv Evropské unie. Toto nařízení zejména plně respektuje právo na ochranu osobních údajů stanovené v článku 8 Listiny. V tomto ohledu toto nařízení přísně omezuje objem osobních údajů, který bude zpřístupněn členským státům. Platební informace by se podle tohoto nařízení měly zpracovávat pouze za účelem boje proti podvodům v oblasti DPH. Platební údaje předávané CESOP a dále v rámci tohoto systému zpracovávané by měli zpracovávat pouze kontaktní úředníci Eurofiscu při správcích daně, a to v mezích toho, co je přiměřené pro dosažení stanoveného cíle, totiž boje proti podvodům v oblasti DPH, zejména pokud jde o dodání zboží a poskytování služeb mezi podniky a spotřebiteli.

(19) V souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1725 byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který své stanovisko předložil dne 14. března 2019[19].

(20) Nařízení (EU) č. 904/2010 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

[19] Úř. věst. C […], […], s. […].

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny nařízení (EU) č. 904/2010

Nařízení (EU) č. 904/2010 se mění takto:

1) v článku 2 se doplňují nová písmena s) až v), která znějí:

„s) „poskytovatelem platebních služeb“ subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. a) až d) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366(*) nebo fyzická či právnická osoba požívající výjimky podle článku 32 uvedené směrnice;

t) „platbou“ úkon ve smyslu čl. 4 bodu 5 nebo 22 směrnice (EU) 2015/2366, kromě výjimek stanovených v článku 3 uvedené směrnice;

u) „plátcem“ fyzická nebo právnická osoba ve smyslu čl. 4 bodu 8 směrnice (EU) 2015/2366;

v) „příjemcem“ fyzická nebo právnická osoba ve smyslu čl. 4 bodu 9 směrnice (EU) 2015/2366.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).“

2. KAPITOLA V se mění takto:

a) název kapitoly V se nahrazuje tímto:

„SHROMAŽĎOVÁNÍ, UCHOVÁVÁNÍ A VÝMĚNA KONKRÉTNÍCH INFORMACÍ“;

b) vkládá se záhlaví oddílu 1, které zní:

„ODDÍL 1

Automatizovaný přístup ke konkrétním informacím uchovávaným ve vnitrostátních elektronických systémech“;

c) za článek 24 se vkládá záhlaví oddílu 2, které zní:

„ODDÍL 2

Shromažďování konkrétních informací a centrální elektronický systém“;

d) vkládají se nové články 24a až 24f, které znějí:

„Článek 24a

Komise pro účely vyšetřování podezření z podvodů v oblasti DPH nebo odhalování podvodů v oblasti DPH vyvíjí, udržuje, hostuje a technicky spravuje centrální elektronický systém platebních informací („CESOP“).

Článek 24b

1. Každý členský stát shromažďuje a může uchovávat ve vnitrostátním elektronickém systému informace o příjemcích a platbách uvedené v článku 243b směrnice 2006/112/ES(*).

2. Každý členský stát shromáždí informace uvedené v odstavci 1 od poskytovatelů platebních služeb:

   a) do konce měsíce následujícího po kalendářním čtvrtletí, kterého se informace týkají;

   b) pomocí elektronického standardního formuláře.

3. Ústřední kontaktní orgán nebo kontaktní útvary či příslušní úředníci určení příslušným orgánem každého členského státu předají CESOP informace uvedené v odstavci 1 do desátého dne druhého měsíce následujícího po kalendářním čtvrtletí, kterého se informace týkají.

(*) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

Článek 24c

1. Systém CESOP plní tyto úkoly:

   a) uchovává informace předávané podle čl. 24b odst. 3;

   b) agreguje informace uchovávané podle písmena a) podle jednotlivých příjemců;

   c) analyzuje informace uchovávané podle písmen a) a b) společně s relevantními cílenými informacemi sdělenými nebo shromážděnými podle tohoto nařízení;

   d) zpřístupňuje informace uvedené v písmenech a), b) a c) kontaktním úředníkům Eurofiscu uvedeným v čl. 36 odst. 1.

2. Informace uvedené v odst. 1 písm. a) až c) se uchovávají v systému CESOP po dobu maximálně pěti let po skončení roku, v němž byly tyto informace do systému předány.

Článek 24d

Přístup do CESOP se poskytuje pouze kontaktním úředníkům Eurofiscu, kteří mají osobní uživatelskou identifikaci pro účely tohoto systému, a pokud je účelem tohoto přístupu vyšetřování podezření z podvodu v oblasti DPH nebo odhalování podvodu v oblasti DPH.

Článek 24f

Postupem podle čl. 58 odst. 2 se přijmou tato opatření, úkoly, technické podrobnosti, formát elektronického standardního formuláře, prvky informací, praktické mechanismy a bezpečnostní postup:

a) technická opatření pro zřízení a údržbu systému CESOP;

b) úkoly Komise při technické správě systému CESOP;

c) technické podrobnosti o infrastruktuře a nástrojích nezbytných k zajištění spojení a celkové interoperability mezi vnitrostátními elektronickými systémy uvedenými v článku 24b a systémem CESOP;

d) elektronické standardní formuláře uvedené v čl. 24b odst. 2 písm. b);

e) informace a technické podrobnosti týkající se přístupu k informacím uvedeným v čl. 24c odst. 1 písm. d);

f) praktické mechanismy k určení kontaktního úředníka Eurofiscu, který bude mít přístup k systému CESOP v souladu s článkem 24d;

g) postupy , které Komise vždy zavede k zajištění vhodných technických a organizačních bezpečnostních opatření pro rozvoj a provoz systému CESOP;

h) úlohy a povinnosti členských států a Komise, pokud jde o funkce správce a zpracovatele podle nařízení (EU) 2016/679 a nařízení (EU) 2018/1725.

Článek 24g

1. Náklady na zřízení, provoz a údržbu systému CESOP jsou hrazeny ze souhrnného rozpočtu Unie. Tyto náklady zahrnují náklady na zabezpečené spojení mezi systémem CESOP a vnitrostátními systémy členských států, jakož i na služby nezbytné k zajištění schopností uvedených v čl. 24c odst. 1.

2. Členské státy odpovídají za veškerý nezbytný vývoj svého vnitrostátního elektronického systému uvedeného v čl. 24b odst. 1 a nesou náklady s tím spojené.“

3) V článku 37 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Výroční zpráva uvede při nejmenším:

i) celkový počet přístupů do systému CESOP;

ii) provozní výsledky založené na informacích zpracovaných podle článku 24d, jak určí kontaktní úředníci Eurofiscu;

iii) posouzení kvality údajů zpracovaných v systému CESOP.“

4) V článku 55 se vkládá nový odstavec 1a, který zní:

„1a. Informace uvedené v kapitole V oddíle 2 se používají pouze pro účely uvedené v odstavci 1 a pouze po ověření podle jiných daňových informací dostupných příslušným orgánům členských států.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie.*

Použije se ode dne 1. ledna 2024.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech. V Bruselu dne

Za Radu

předseda nebo předsedkyně